

Çocuk Kalsam

– Ali Özdemir · 05 Kasım 2011

Sen beni hatırlamazsın, otuz sekiz sene oldu,
Henüz beşlik bir sabiydim...
Kırmızı pabucum yoktu... Hayalimde de...
Ne horozlu şekerim, ne de leblebi tozum...
Arkamdan enikleri kovalatırdım... Analarına kalbim dayanmaz diye...
Kedilerin bıyıklarını sevmezdim... Sabiliğini yaşamadan büyülemes ki !
Anamı hiç bırakmadım... “İnek sütü de neymiş, biz inek miyiz ?”
Büyüme mi ? “Ben Bilyeci olacağım!” ... Büyüme de neymiş...
Ağaçların meyvesini taşlardım ! Durdurun dünyayı !
- Çiçekler çiçek olarak kalsın !
Sevdiceğimin saçlarına takmak için... Elma armut mu takayım ?
El ele onları taşlardım... Kaçamazdım da...
Yüreğim yetmezdi...
- Ben yaşayarak olgunlaşmak istemiyorum !
Benim kalbim ancak beşlik atar !
Kırk üç yaşında da olsam benim kalbim ancak beşlik atar !
Yüreğim ancak beşe yeter...
Hor görme beni sevdiceğim !
Ancak yaşıma nankörüm !
Aşk da beşte gördüm...
O günden beri de kalbime teğet bile geçmez !
“mormenekşem” mi ? O benim ahretliğim !
Haksız mıyım çocuk kalmakla ?

Ali Özdemir

19.08.2011 – 09:39